

Retten for Sigtede til i sidstnævnte Tilfælde at begære Nævnings Medvirkning bortfalder dog, naar han sigtes for en af de i Straffelovens Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og han forhen for en saadan Forbrydelse har været dømt til Strafarbejde, medmindre der er forløbet 10 Aar efter Udstaaelsen af denne Straf, førend den Handling, som Sigtelsen angaar, blev forøvet.

Ogsaa i andre Tilfælde end de oven for nævnte kan Landsretten, naar Overanklageren og Sigtede eller dennes Værge derom ere enige, bestemme, at Nævninger skulle medvirke.

§ 7.

Ved Anvendelsen af Reglerne i §§ 5 og 6 kommer, naar Sigtelsen angaar Forsøg eller Meddelagtighed, den Strafbestemmelse i Betragtning, som vilde være anvendelig, hvis Forbrydelsen var fuldbyrdet eller Sigtede var Gerningsmand.

§ 8.

Finder Forening af flere Straffesager Sted, og nogen af dem hører under Landsret eller kræver Nævnings Medvirkning, blive de alle at behandle og paa-kende henholdsvis for Landsret og med Nævninger. Forening af Sager mod flere Sigtede, som adskilte vilde høre under Landsret uden og under Landsret med Nævninger, bør dog kun finde Sted, naar særegne Grunde tale derfor.

§ 9.

Retten prøver i Embeds Medfør, om en Sag hører under dens Virkekreds, og om Nævninger skulle medvirke ved Paakendelsen. Er Domsforhandling ved Landsret begyndt, skal det dog ikke være nødvendigt at afvise Sagen, fordi det findes, at den burde have været anlagt ved Underret. Er Domsforhandling ved Nævninger begyndt, kan disses Medvirkning efter Rettens Bestemmelse vedblive, selv om det findes, at Sagen burde have været foretagen uden Nævninger.

§ 10.

Til *Landsrettens* Virkekreds høre endvidere Afgørelser i Anledning af Paaanke af eller Kæremaal mod Underrettens Domme, Kendelser og Beslutninger.

§ 11.

Under *Højesteret* høre alle Afgørelser i Anledning af Paaanke af eller Kæremaal mod Landsrettens Domme, Kendelser og Beslutninger, derunder indbefattet Handlinger af det Medlem af Landsretten, hvem det maatte være overdraget at handle som Undersøgelsesdommer.

Kapitel III.

Tilfælde, hvor Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde.

§ 12.

Ingen maa medvirke som Dommer eller Nævning i en Straffesag, naar han

1) selv er Part i Sagen eller er forurettet ved Forbrydelsen eller er interesseret i Sagens Udfald,